

РЕШЕНИЕ

№ 87

гр. София, 04.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 12.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **10018** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на Адвокатско дружество „Х. и партньори“ [ЕИК], с адрес С., [улица] – 132, ет.3, офис 3, представлявано от управителя Г. Х. против ревизионен акт № [ЕГН] от 19. 04. 2012г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта, в която е обжалван по административен ред и е потвърден от директора на дирекция „ОУИ“ при ЦУ на НАП - С. с решение №1833/27.07.2012г.
С оспорената част на ревизионния акт не е признато право на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя в размер на 11 416.67 лева главница и съответните лихви за данъчен период месец септември 2011г. по фактура №5773/29.09.2011г., издадена от [фирма].
Жалбоподателят оспорва ревизионния акт с искане за неговата отмяна като незаконообразен и необоснован. Основните съображения са, че не са налице предпоставките по чл. 70, ал. 1 т. 4 от ЗДДС, тъй като придобитият автомобил е товарен, предназначен за превоз на товари. Автомобилът е категория N1 (МПС, предназначени за превоз на товари, с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т.), съгласно категориите по чл.149, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП. Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ като компетентен орган за типовото одобрение на автомобилите е признал издадения сертификат на Министерството на транспорта на С. за одобрение тип превозни средства N1 на автомобили „Мазда“ СХ – 7. В регистрационния талон автомобилът

също е вписан като товарен, както и в документите по продажбата му. Същият се ползва за дейността на дружеството, заприхoden е като актив, за него се извършват разходи, предвид на което следва да се признае право на приспадане на данъчен кредит. Претендира разноски за съдебното производство.

Процесуалният представител на ответника оспорва жалбата като неоснователна с искане оспореният ревизионен акт да бъде потвърден като правилен и законосъобразен, като се съобразят мотивите в решението на директора на дирекция „ОУИ”. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заклучението на прокурор Ютеров от СГП е че жалбата е основателна и следва да бъде уважена, а ревизионният акт да бъде отменен.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено следното:

По процесуалната допустимост на жалбата:

Жалбата е подадена след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред, от процесуално легитимирано лице, което има правен интерес да обжалва ревизионния акт, предвид установените с него допълнителни данъчни задължения. Спазен е срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. По изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

По съществото на жалбата:

Ревизията е възложена със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №1200102/05.01.2012г., изменена със ЗВР № 1200281/12.01.2012г., издадени от П. Г. Г. на длъжност началник на сектор „Ревизии” в Дирекция „Контрол” при ТД на НАП С.. Ревизията е възложена по отношение на Адвокатско дружество „Х. и партньори” за определяне на задълженията на дружество по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчни периоди от 21.09.2011 г. до 30.11.2011г.

За резултатите от ревизията е издаден ревизионен доклад № 1200281 от 30.03.2012г., връчен на ревизираното лице на 03.04.2012г. Срещу ревизионния доклад не е подадено възражение.

Ревизията приключва с ревизионен акт № [ЕГН] от 19.04.2012г., издаден от Е. М. Н. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., упълномощен със Заповед № К 1200281 от 02.04.2012г., издадена от органа възложил ревизията. С ревизионния акт, в оспорената му част не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 11 416.67 лева за данъчен период месец септември 2011г. по фактура №5773 от 29.09.2011г., издадена от [фирма] за придобиване на нов автомобил Мазда, модел CX – 7, версия товарен с брой на местата 4+1, шаси № JMZERH9A600238026, двигател № R210296809, с обем 2184 куб. см. И мощност 127 KW /173 к.с./, съгласно договор за покупко – продажба № 368 от 26.09.2011г.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред частично, в частта за непризнатия данъчен кредит по издадената от [фирма] фактура и е потвърден с решение на директора на дирекция „ОУИ”.

Правото на приспадане на данъчен кредит е отказано на основание чл. 70, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗДДС, при липсата на изключението по чл. 70, ал. 2, т. 1 от ЗДДС. Прието е че автомобилът е „лек автомобил” по смисъла на § 1, т. 18 от ДР на ЗДД, защото местата за сядане, без мястото на водача не превишават 5, автомобилът няма трайно вградено допълнително оборудване за целите на извършваната от регистрираното лице дейност и не е предназначен за превоз на товари. Относно определяне на типа на

автомобила като предназначен за превоз на товари е приложена Комбинирана номенклатурата на Европейския съюз /КН на ЕС/ по Регламент /ЕОИ/ №2658/87 на Съвета от 23.07.1987г.

Основен предмет на дейност на Адвокатско дружество „Х. и партньори” през ревизионния период е извършване на юридически услуги, процесуално представителство, правна защита и др. Прието е че не е доказано използването на автомобила за икономическата дейност на лицето, а за представителни и развлекателни цели, основание за отказ на правото на приспадане на данъчен кредит по чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗДДС.

В хода на ревизионното производство като доказателства са представени фактура №5773 от 29.09.2011г., издадена от [фирма] за придобиване на нов автомобил Мазда, модел CX – 7, версия товарен с брой на местата 4+1, шаси № JMZERH9A600238026, двигател № R210296809, с обем 2184 куб. см. и мощност 127 KW /173 к.с./, съгласно договор за покупко – продажба № 368 от 26.09.2011г. Във фактурата, в свидетелството за регистрация и в договора за покупко – продажба от 26.09.2011г. автомобилът е вписан като товарен с брой на местата 4+1. В сертификата, издаден от Министерството на транспорта, пощите и телекомуникациите на Р. С. за одобряване на тип превозни средства, произвеждани в малка серия с номера 27*NKS*0034*00 на превозни средства марка М., тип ER, търговско наименование М. CX – 7 е вписана категория на автомобилите N 1. С писмо изх. № 14-00-6834/28.04.2011г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” е удостоверено, че на основание чл. 18, ал. 6 от Наредба № 60 от 24 април 2009г. за одобряване типа на нови моторни превозни средства и техните ремаркета, агенцията признава издадения сертификат, тоест удостоверява се, че процесният автомобил е категория N1. Категория N1 по смисъла на чл. 149, ал. 1, т. 3а от ЗДвП са моторните превозни средства, предназначени за превоз на товари, с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т.

В хода на съдебното производство е представена пътна книжка на процесния автомобил за периода от 10.10.2011г. до 04.05.2012г., от която е видно, че автомобилът е използван за служебни цели на Адвокатско дружество „Х. и партньори”. Маршрутите са до съдилища, в които има съдебни заседания по дела, по които адвокати от дружеството са процесуални представители, както и до офисите на клиенти на дружеството, с които са сключени договори за правно обслужване, представени по делото.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът направи следните изводи от правна страна:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал.2 от ДОПК, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП, надлежно оправомощен със заповед №К 1200281 от 02.04.2012г., от органа възложил ревизията.

Ревизионният акт е съставен в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа изискуемите реквизити съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

Съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на ревизионния акт. При проверка относно спазването на материалния закон, съдът

достигна до следните изводи:

Правото на приспадане на данъчен кредит правилно е отказано на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗДДС. Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо, че са изпълнени условията на чл. 69 и чл. 74 от ЗДДС, когато е придобит, внесен или нает лек автомобил. В случая, от събраните по делото доказателства се установява, че Адвокатско дружество „Х. и партньори“ е придобило автомобил Мазда, модел CX – 7, с брой на местата 4+1, шаси №JMZERH9A600238026, двигател № R210296809, с обем 2184 куб. см. И мощност 127 KW /173 к.с./. Автомобилът е вписан във фактурата, в свидетелството за регистрация и в договора за покупко – продажба от 26.09.2011г. като товарен. Има удостоверение, че е категория N1 по смисъла на чл. 149, ал. 1, т. 3а от ЗДвП. Същевременно между страните не се спори, че броят на местата в автомобила е 4+1. За да се определи вида на автомобила по смисъла на ЗДДС е приложим § 1, т. 18 от ДР на ЗДДС в редакцията на текста преди изменението от 01.01.2013г. ЗДДС не препраща към ЗДвП, а съдържа изрична разпоредба, която дава легална дефиниция кои автомобили са леки по смисъла на нормативния акт и във връзка с чл. 70, ал.1, т. 4 от ЗДДС.

За целите на ЗДДС, лек автомобил по смисъла на § 1, т. 18 от ЗДДС е автомобил, в който броят на местата за сядане без мястото на водача не превишава 5. В случая, броят на местата за сядане в автомобила е 4 +1, тоест 4, без мястото на водача. По силата на същия текст, не е лек автомобил автомобил, който е предназначен за превоз на товари, или лек автомобил, който има трайно вградено допълнително техническо оборудване за целите на извършваната дейност от регистрираното лице. Безспорно в случая местата са 4+1 и няма вградено допълнително техническо оборудване. Жалбоподателят възражава, че автомобилът е предназначен за превоз на товари и това го определя като изключен от категорията на леките автомобили по смисъла на § 1, т. 18 от ЗДДС и чл.70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС. Настоящият съдебен състав счита, че предназначението на автомобила за превоз на товари се доказва за нуждите на ЗДДС не само с типовото му означение като категория N1, а с действителното му използване за превоз на товари. Действителното ползване по твърдяното предназначение е необходимо условие и по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, тъй като, за да се признае право на приспадане на данъчен кредит следва придобитата стока да обслужва икономическата дейност на данъчно задълженото лице. Тоест следва да е доказано, че с автомобила се извършва превоз на товари при осъществяване предмета на дейност на дружеството. В конкретния случай закупеният автомобил не се използва за превоз на товари. Няма документи за превозени товари. Икономическата дейност на адвокатското дружество не е свързана с превоз на товари. Автомобилът е използван за служебни цели, явяване и справки по дела, срещи с клиенти. Предназначението му е за превоз на служебни лица, а не на товари. При така установеното не може да се приеме, че предназначението на закупения автомобил е превоз на товари и това е извършвано във връзка с икономическата дейност на адвокатското дружество.

Фактите, че активът е заприходен и че се използва за служебни цели не са спорни. В тази връзка позоваването на практиката на ВАС по адм.дело № 9011/2012г. VIII отделение и цитираната в него практика на СЕС е неотносимо, защото спорът в посоченото дело е за ползването на автомобила за служебни и за лични нужди. В случая спорът е дали автомобилът е лек по смисъла на § 1, т. 18 от ДР на ЗДДС.

След като реалното предназначение не е за превоз на товари, независимо от формалната регистрация като категория N1 и като товарен автомобил в документа за собственост, за целите на ЗДДС и по смисъла на § 1, т. 18 от ЗДДС, автомобилът е лек, тъй като броят на местата е 4+1 и не се използва за превоз на товари.

Обосновано и законосъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗДДС. Основание по чл. 70, ал. 1 т. 3 от ЗДДС – ползване за развлекателни и представителни цели не е доказано, но останалите хипотези са налице и ревизионният акт е законосъобразен.

Предвид изхода на делото, направеното искане за присъждане на разноски и разпоредбата на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК, ответникът има право на юрисконсултско възнаграждение в размер на 678 (шестстотин седемдесет и осем) лева, определено по реда на чл. 7, ал. 2, т. 4, вр. чл. 8 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, I отд., 43 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Адвокатско дружество „Х. и партньори”[ЕИК], с адрес С., [улица] – 132, ет.3, офис 3, представлявано от управителя Г. Х. против ревизионен акт №[ЕГН] от 19.04.2012г., потвърден с решение №1833/27.07.2012г., в частта, в която с него не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 11 416.67 лева главница и съответните лихви за данъчен период месец септември 2011г. по фактура № 5773/29.09.2011г., издадена от [фирма].

ОСЪЖДА Адвокатско дружество „Х. и партньори” ЕИК[ЕИК], с адрес С., [улица] – 132, ет.3, офис 3, представлявано от управителя Г. Х. да заплати на Дирекция „ОУИ” [населено място] при ЦУ на НАП разноските по водене на делото в размер на 678 (шестстотин седемдесет и осем) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р. Б. в 14-дневен срок от получаване на съобщенията от страните.

СЪДИЯ: